

สุภาพบุรุษสุดเท่

ดิฉันนางสาวศิริพันธ์ อาณาเมือง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ดูแลระบบอิเล็กทรอนิกส์ ปฏิบัติงานอยู่ที่ศูนย์ DRG ดิฉันทำงานอยู่รพ.ค่ายสุรนารีมา 8 ปี ดิฉันมีอาการที่แปลกกว่าเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ อยู่อย่างหนึ่งที่แก้ไม่หายคือ ดิฉันจะรู้สึกประหม่า ตื่นเต้นจนทำอะไรไม่ถูก เมื่อต้องเผชิญหน้ากับผู้อำนวยการของรพ.ค่ายสุรนารี ไม่ว่าจะเป็นผอ.ท่านใด... ดิฉันจะพยายามหลีกเลี่ยงที่จะเผชิญหน้า

แล้วเหตุการณ์ที่สุดแสนจะประทับใจก็ได้เกิดขึ้นกับดิฉันเข้าจนได้ เมื่อเช้าวันหนึ่งซึ่งเป็นวันวาเลนไทน์ ดิฉันได้มาทำงานตามปกติ และได้เดินไปทำธุระส่วนตัวที่ห้องน้ำบริเวณกองอำนาจการ หลังจากเสร็จธุระแล้วก็เดินออกมาจากห้องน้ำ กำลังจะเดินกลับมาทำงานต่อ ก็มืดแต่ก็มัวหน้ามืดตาเดินออกมา ด้วยความคาดไม่ถึง ดิฉันได้พบกับท่านผอ.รัชชัย ซึ่งเป็นระยะประชิด จินตนาการไม่ทันว่าต้องทำอะไร ด้วยความตกใจทำให้ดิฉันตัดสินใจรีบเดินลงบันไดที่อยู่ตรงข้ามกับแผนกรับ-ส่งหนังสือ จำได้ว่าก้าวขาลงมาได้เพียง 2 – 3 ก้าว ก็รู้สึกตัวเองลอยลงมาและได้ยินเสียงดัง “โครม” เสียงดังมาก เจ้าหน้าที่กองอำนาจการวิ่งมาดู ว่าเสียงดังจากอะไร ดิฉันรู้สึกว่าจะไรกันนี้ น่าอายจริงๆ ยังไม่ทันจะลุกขึ้นเอง ท่านใดนั้นก็มียี่มือหนึ่งมาประคองตัวดิฉันให้ลุกขึ้นพร้อมเอ่ยถามด้วยเสียงนุ่มๆ น้ำเสียงอ่อนโยนว่า “เป็นอะไรมากไหม เจ็บตรงไหนหรือเปล่า เอรอดเงินมารับไปลูกเงินไหม” ดิฉันตอบไปว่าไม่เป็นไรค่ะ พร้อมกับเงยหน้าขึ้นมามองผู้มีน้ำใจ ท่านใดนั้นเองดิฉันอยากจะเป็นลมต่อค่ะ แต่กลัวว่าท่านผอ.จะพุงดิฉันไม่ไหว ก็เลยไหว้ขอบคุณในน้ำใจของท่านที่ไม่ถือตัว ทั้ๆที่มีทหารคนสนิทติดตามท่านอยู่ ท่านจะไม่เข้ามาพุงดิฉันก็ได้ แต่ท่านถึงตัวดิฉันก่อนใคร จากเหตุการณ์นี้ทำให้ดิฉันเกิดความประทับใจในความเป็นสุภาพบุรุษของท่านจริงๆค่ะ และหลังจากเหตุการณ์นี้มาดิฉันก็รู้สึกประหม่าน้อยลงเมื่อต้องเผชิญหน้ากับท่านผู้อำนวยการค่ะ